

Torsdag den 25. oktober 2012

EU-rapport 2011 om sammenhæng i udviklingspolitikken

P7_TA(2012)0399

Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2012 om EU-rapporten 2011 om sammenhæng i udviklingspolitikken 2012/2063 (INI)

(2014/C 72 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 9 og artikel 35 i fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om EU's udviklingspolitik: Den Europæiske konsensus ⁽¹⁾,
- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og især artikel 21, stk. 2, der fastsætter EU's principper og mål for internationale forbindelser, samt artikel 208, stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til FN's konvention om biologisk mangfoldighed fra 1993 og Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte,
- der henviser til artikel 12 i AVS-EF-partnerskabsaftalen (Cotonou-aftalen),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om EU-rapport 2011 om sammenhæng i udviklingspolitikken (SEC(2011)1627),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "The EU - a global partner for development speeding up progress towards the Millennium Development Goals" (EU som global udviklingspartner - om en fremskyndet opfyldelse af 2015-udviklingsmålene) (SEC(2008)0434),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om arbejdsprogrammet for sammenhæng i udviklingspolitikken 2010-2013 (SEC(2010)0421),
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Udviklingspositiv politikkoherens - politikrammer for en EU-dækkende strategi" (COM(2009)0458),
- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2010 om sammenhæng i EU's udviklingspolitik og "offentlig udviklingsbistand plus-konceptet" ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om sammenhæng i udviklingspolitikken af 14. maj 2012 (dok. 09317/2012),
- der henviser til Rådets konklusioner om forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring, 14. maj 2012 (dok. 09369/2012),
- der henviser til Rådets konklusioner om EU's tilgang til handel, vækst og udvikling i det kommende årti af 16. marts 2012 (dok. 07412/2012),

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 47.

Torsdag den 25. oktober 2012

- der henviser til Rådets konklusioner om den samlede strategi for migration og mobilitet af 3. maj 2012, (dok. 09417/2012),
- der henviser til Rådets konklusioner om sammenhæng i udviklingspolitikken af 18. november 2009 (dok. 16079/2009),
- der henviser til DAC-OECD's peer review af den Europæiske Union fra 2012,
- der henviser til EU's ansvarlighedsrapport 2012 om undersøgelse af EU's og medlemsstaternes fremskridt med udviklingsfinansiering af 9. juli 2012,
- der henviser til undersøgelsen fra februar 2012 "The EU Raw Materials Policy and Mining in Rwanda - Policy Coherence for Development in practice" fra Evert Vermeer Foundation,
- der henviser til erklæring A(2010)21584 af 28. september 2010 fra den 21. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale anliggender, Fiskeriudvalget og udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0302/2012),
- A. der henviser til, at artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsætter, at hovedmålet for Unionens udviklingspolitik er at nedbringe og på sigt udrydde fattigdommen, som fastsat i den europæiske konsensus om udvikling; der endvidere henviser til, at Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene;
- B. der henviser til, at Den Europæiske Unions tilsagn til at sikre sammenhæng i udviklingspolitikken i overensstemmelse med konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd i 2005 for nylig er blevet bekræftet i dens konklusioner om sammenhæng i udviklingspolitikken;
- C. der henviser til, at der er klare uoverensstemmelser i EU's politikker vedrørende handel, landbrug, fiskeri, klima, intellektuelle ejendomsrettigheder, migration, finansiering, våben og råstoffer, hvilket påvirker udviklingsmålene; der endvidere henviser til, at sammenhæng i udviklingspolitikken kan bidrage til nedbringelse af fattigdom ved at skabe grundlæggende synergier mellem EU's politikker;
- D. der henviser til, at den nye udviklingspolitiske ramme, der er fremlagt i dagsordenen for forandring, sigter imod sammenhæng ikke blot i EU's politik, men også mellem EU's og medlemsstaternes politikker ved at tilskynde til fælles programplanlægning og ved at understrege EU's rolle som koordinator, initiator og beslutningstager;
- E. der henviser til, at en international ramme for udviklingssamarbejdet efter 2015 kan komme til at fungere som katalysator i imødegåelsen af væsentlige udviklingsmæssige og andre globale udfordringer og bidrage til at sikre de enkelte menneskers rettigheder og opfylde deres behov;
- F. der henviser til, at direkte eller indirekte landbrugsstøtteordninger på trods af forbedringer bl.a. i EU fortsat har negative konsekvenser for fødevarerikkerheden og udviklingen af en levedygtig landbrugssektor i udviklingslandene;

Torsdag den 25. oktober 2012

- G. der henviser til, at EU har forpligtet sig til at nå FN's mål på 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNL) i officiel udviklingsbistand (ODA) senest i 2015;
- H. der henviser til kendelsen fra Den Europæiske Unions Domstol fra november 2008 om, at Den Europæiske Investeringsbank i sin virksomhed i udviklingslandene skal prioritere udvikling frem for økonomiske eller politiske mål;
- I. der henviser til, at en lang række undersøgelser har vist, at der årligt strømmer, hvad der svarer til mellem 850 milliarder og 1 billion US\$ ulovligt ud af udviklingslandene, hvilket i alvorlig grad mindsker udviklingslandenes skatteindtægter og dermed deres selvudviklingsmuligheder;
- J. der henviser til, at dagsordenen for forandring (COM(2011)0637) i forbindelse med målsætningen om at øge virkningerne af EU's udviklingsbistand understreger, at målsætningerne om udvikling, demokrati, menneskerettigheder, god regeringsførelse og sikkerhed hænger uløseligt sammen;
- K. der henviser til, at offentlige indkøb beløber sig til ca. 19 % af det globale BNP eller næsten 40 gange det beløb, EU og medlemsstaterne yder i officiel udviklingsbistand (ODA); der henviser til, at der derfor er store muligheder for at anvende offentlige indkøb til at gennemføre bæredygtige regeringspolitikker både i EU og i landene, der modtager officiel udviklingsbistand;
- L. der henviser til, at underernæring dræber omkring 2,6 mio. børn hvert år og vil udsætte næsten en halv mia. børn for risikoen for varige skader i de næste 15 år, hvis der ikke gribes ind; der endvidere henviser til, at omkring en tredjedel af børnene i førskolealderen i verden i øjeblikket lider af undervægt (for lav vægt i forhold til deres alder) eller nedsat vækst (for lav højde i forhold til deres alder); der endvidere henviser til, at underernæring koster lande mellem 2-4 % af deres BNP og en person op til 11 % af vedkommendes indtægt livet igennem, samtidig med at der findes afprøvede og omkostnings-effektive metoder til forbedring af ernæringssituationen, hvilket ville udgøre en sund investering;
- M. der henviser til, at efterspørgslen efter energi og vand forventes at stige med 40 % og efterspørgslen efter fødevarer med 50 % inden 2030, og til, at befolkningsvæksten sammen med en voksende middelklasse i vækstlandene og udviklingslandene vil lægge et enormt pres på naturressourcerne - navnlig vand, energi og jord - og på miljøet;
- N. der henviser til, at begreberne menneskelig udvikling og menneskers sikkerhed har fire grundlæggende perspektiver til fælles: de har fokus på mennesker; de er flerdimensionelle; de har et bredt syn på personlighedsudvikling på lang sigt; og de er rettet mod kronisk fattigdom⁽¹⁾;
- O. der henviser til, at den eksterne dimension af de to nye fonde i Generaldirektoratet for Indre Anliggender og migrations- og asylkomponenten i temaprogrammet vedrørende globale almene goder og udfordringer under instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI) ifølge de erklærede prioriteter dækker lignende tematiske områder, selv om det er fra forskellige perspektiver;
- P. der henviser til, at kliniske forsøg, der ikke længere accepteres af vesteuropæiske etiske råd, godkendes af de lokale etiske råd i lande som Indien, Kina, Argentina og Rusland; der henviser til, at navnlig de etiske principper, som er uhyre vigtige for udviklingslande, som det fremgår af Helsinkierklæringen, ignoreres af selskaber og tilsynsmyndigheder⁽²⁾;
- Q. der henviser til, at kultur i alle sine dimensioner er et grundlæggende element i en bæredygtig udvikling, fordi den gennem en materiel og immateriel kulturarv, kreative brancher og forskellige former for kunstneriske udtryksformer yder et slagkraftigt bidrag til økonomisk udvikling, social stabilitet og miljøbeskyttelse;

(1) Sen, Amartya: "Why Human Security?", tekst, som blev forelagt på "International Symposium on Human Security" i Tokyo, den 28. juli 2000.

(2) "Clinical trials in developing countries: How to protect people against unethical practices?", undersøgelse udarbejdet af Europa-Parlamentets Generaldirektorat for EU's Interne Politikker.

Torsdag den 25. oktober 2012

- R. der henviser til, at undersøgelser viser, at der kan opnås en række gode resultater, hvis kvinder uddannes og kan tjene og bestemme over en indtægt: mødre- og børnedødeligheden falder, kvinders og børns sundhed og ernæring forbedres, landbrugets produktivitet stiger, klimaændringer kan afbødes, befolkningstilvæksten reduceres, økonomien vokser, og fattigdomsspiralen brydes (¹);
- S. der henviser til, at informations- og kommunikationsteknologier (ikt) kan bidrage til at afbøde klimaændringer ikke blot ved at nedbringe deres egen andel af drivhusgasemissionerne, men også ved, at de anvendes til at nedbringe emissioner i andre sektorer og til at håndtere systemiske ændringer og boomerangeffekter, f.eks. ved dematerialisering og onlinelevering, substitution af transport og rejser, overvågnings- og forvaltningsprogrammel, større energieffektivitet inden for produktion og anvendelse, samt produktforvaltning og genanvendelse;
- T. der henviser til, at det ved ekspertevalueringen af De Europæiske Fællesskaber i 2007 blev bemærket, at "god forståelse for relevansen af budgetstøtte i den lokale sammenhæng er vigtig";
- U. der henviser til, at uddannelse kan spille en central rolle ikke blot i forbindelse med miljømæssig bæredygtighed, sundhed og økonomisk vækst og gennemførelsen af 2015-udviklingsmålene generelt, men også i forbindelse med fredsopbygning; der endvidere henviser til, at uddannelse måske mere end nogen anden sektor kan give den meget synlige tidlige fredsdividende, som fredsaftaler kan være afhængige af, hvis de skal overleve, på betingelse af, at uddannelsessystemerne er inklusive og gearret til at skabe holdninger, der fremmer gensidig forståelse, tolerance og respekt, hvorved samfund gøres mindre følsomme over for voldelig konflikt;

Virkeliggørelse af sammenhæng i udviklingspolitikken

1. glæder sig over EU's indsats for sikre sammenhæng i udviklingspolitikken; understreger, at sammenhæng i udviklingspolitikken ikke blot er en juridisk forpligtelse, men at udformningen af ansvarlige, gennemsigtige, menneskerettighedsbaserede og inklusive politikker giver EU mulighed for at etablere jævnbyrdige og bæredygtige partnerskaber med udviklingslandene, der ikke blot omfatter udviklingssamarbejde; understreger desuden, at politikker, der sikrer sammenhæng i udviklingspolitikken, giver regeringerne og samfundet i udviklingslandene chancen og ansvaret for selv at skabe succeser;
2. mener, at sammenhæng i udviklingspolitikken skal være baseret på anerkendelse af, at et land eller en region har ret til på demokratisk vis selv at definere sin politik og sine prioriteter og strategier for at beskytte sin befolknings udkomme i overensstemmelse med FN's internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;
3. glæder sig over de otte aktionsområder for årene 2011-2013, som Kommissionen har valgt i sit forslag til en ny politik om virksomhedernes sociale ansvar; understreger vigtigheden af bindende bestemmelser om virksomhedernes sociale ansvar og af at tilskynde arbejdsgiverne til at anvende arbejdsmarkedsmæssige standarder, der er mere ambitiøse end de gældende ved lov fastsatte bestemmelser, herunder muligheden for at udvikle og opnå anerkendelse f.eks. i form af en arbejdsmarkedsmærke; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne ved omhyggeligt at overvåge gennemførelsen og ved at sikre retshåndhævelsen af disse forpligtelser og kræver, at det kommende initiativ om virksomhedernes sociale ansvar afspejler tilsagnet om sammenhæng i udviklingspolitikken og bevæger sig i retning af bindende standarder for virksomhedernes sociale ansvar;
4. understreger, at sammenhæng i udviklingspolitikken ikke blot er et teknisk spørgsmål, men primært et politisk ansvar, og at Europa-Parlamentet i sin egenskab af medlovgiver og demokratisk valgt institution har hovedansvaret for at omsætte tilsagnet i konkrete politikker;
5. insisterer på, at den europæiske konsensus om udvikling, herunder definitionen på sammenhæng i udviklingspolitikken, fortsat er det grundlæggende princip for EU's udviklingspolitik, og at ethvert forsøg på at revidere eller erstatte det inden for rammerne af dagsordenen for forandring, bør involvere de institutioner, der gjorde det muligt at skabe denne;
6. minder om, at en eventuel politisk omlægning i forbindelse med den 11. EUF, der udspringer af dagsordenen for forandring, skal være forenelig med ånden og bogstavet i Cotonou-aftalen;

(¹) Isobel Coleman: "The global glass ceiling: Why empowering women is good for business"; Foreign Affairs, Nr. 89, maj/juni 2010, s. 13-20; UNFPA: "State of World Population 2009, Facing a changing world: women, population and climate".

Torsdag den 25. oktober 2012

7. understreger, at åbenhed på alle områder er afgørende for at opnå sammenhæng i udviklingspolitikken, eftersom det ikke blot kan hindre utilsigtet inkonsekvens, men også er effektiv til afdækning af interessekonflikter;
8. opfordrer til indførelse af strukturerede årlige møder mellem repræsentanter for de nationale parlamenter i EU's medlemsstater og Europa-Parlamentet for at sikre konsekvens i anvendelsen af udviklingsbistanden;
9. påpeger betydningen af videnopbygning og ekspertise for de komplekse spørgsmål omkring sammenhæng i udviklingspolitikken; anmoder derfor Kommissionen om at sikre, at det sikres, at nogle af de programmer, der gennemføres af GD Forskning, fokuserer på emner, der er relevante for sammenhængen i udviklingspolitikken; henstiller ligeledes, at der udarbejdes og fremmes en strategi for udviklingsforskning for at inlede et samarbejde med GD Forskning og andre forskningsgeneraldirektorater samt andre relevante organer uden for Kommissionen, f.eks. OECD eller Verdensbanken;
10. insisterer på, at spørgsmål vedrørende de økonomiske, miljømæssige og sociale virkninger af politikker i og uden for EU, der er indeholdt i retningslinjerne for konsekvensanalyser fra 2009, besvares i Kommissionens konsekvensanalyser samt i de konsekvensanalyser, som Europa-Parlamentet foretager; anmoder også Kommissionen om at færdiggøre konsekvensanalyserne forud for det tilsvarende politiske forslag for at sikre, at civilsamfundsorganisationer og andre relevante interesserede parter kan deltage i processen, hvilket også vil skabe merværdi i form af mere kapacitet;
11. understreger, at Kommissionens udvalg for konsekvensanalyse og en lignende institution, der skal oprettes af Parlamentet, skal have tilstrækkelig ekspertise i udviklingspolitik til at kunne påtage ansvar for at kontrollere kvaliteten af konsekvensanalyser med hensyn til sammenhæng i udviklingspolitikken;
12. foreslår at der i givet fald medtages en henvisning til sammenhæng i udviklingspolitikken i forbindelser med revision og efterfølgende evaluering af EU-politikker; mener, at alle vurderinger af programmer, der er gennemført af den europæiske udviklingsfond eller instrumentet for udviklingssamarbejde bør omfatte en vurdering af konsekvenserne for sammenhængen i udviklingspolitikken;
13. glæder sig over medtagelsen af specifikke tilsagn vedrørende sammenhæng i udviklingspolitikken i det danske formandskabs arbejdsprogram og opfordrer de kommende formandskaber om at følge dette eksempel;
14. glæder sig over Kommissionens tredje toårsrapport fra 2011 om sammenhæng i udviklingspolitikken, men er enig med Rådet om behovet for i fremtidige rapporter at medtage en uafhængig undersøgelse af de gjorte fremskridt, herunder de kvalitative og kvantitative konsekvenser og omkostninger ved manglende sammenhæng i politikken; foreslår, at fremtidige rapporter også omfatter en omfattende gennemgang af resultater fra dialogerne på nationalt plan, som er relevante for sammenhængen i udviklingspolitikken, så borgere i udviklingslande også kommer til orde;
15. opfordrer medlemsstaterne og deres nationale parlamenter til at fremme en sammenhængende udviklingspolitik gennem et særligt arbejdsprogram med bindende tidsplaner for at forbedre det europæiske arbejdsprogram for sammenhæng i udviklingspolitikken;
16. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt med en bredere drøftelse med EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne og alle relevante parter, f.eks. ngo'er og civilsamfundsorganisationer, i forbindelse med udarbejdelsen af det kommende rullende arbejdsprogram for sammenhæng i udviklingspolitikken; er enig i, at færre indikatorer sammen med en mere præcis og bedre overvågning kan resultere i en mere operationel ramme og lettere overvågning;
17. anmoder den højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten om at bekræfte deres vigtige roller i realiseringen af sammenhængen i udviklingspolitikken;
18. foreslår, at sammenhæng i udviklingspolitikken gøres til en klar prioritet for EU-Udenrigstjenesten og delegationerne ved yderligere at styrke EU's politiske dialog med civilsamfundsorganisationer, lokale parlamenter og andre interesserede parter, ved at anmode dem om at indhente materiale om manglende konsekvens eller sammenhæng, ved at forbedre henvisninger til sammenhæng i udviklingspolitikken i programmeringsdokumenter og ved at føre dem ud i livet, samt ved at udvikle et uddannelsesprogram sammen med GD DEVCO for nyt personale i udenrigstjenesten med henblik på at sikre, at de er i stand til at forstå og sikre sammenhæng i udviklingspolitikken; understreger, at delegationerne og hovedkvarteret skal have tilstrækkelige ressourcer til at udføre denne opgave;

Torsdag den 25. oktober 2012

19. understreger, at EU-delegationerne spiller en central rolle i udformningen og forvaltningen af budgetstøtte, og at de skal sikres de nødvendige ressourcer til varetagelsen af denne opgave;

20. minder om den centrale betydning af artikel 12 i AVS-EU-partnerskabsaftalen og Kommissionens pligt til regelmæssigt at orientere AVS-gruppens sekretariat om planlagte forslag, som kan påvirke AVS-staternes interesser; opfordrer Kommission til ligeledes at orientere Europa-Parlamentet i disse tilfælde;

21. glæder sig over Kommissionens forslag om at uddybe samarbejdet med Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter om sammenhængen i udviklingspolitikken gennem en mere omfattende dialog og ved at bistå dem med at erhverve specifikke analysekompetencer, så de kan bidrage til at fremme sammenhængen i udviklingspolitikken i EU; foreslår, at disse dialoger mellem de nationale parlamenter, Europa-Parlamentet og Kommissionen bør foregå i form af strukturerede årlige møder, som skal have klare mål samt kontrolaktiviteter med henblik på at styrke sammenhængen i udviklingspolitikken i EU;

22. mener, at offentlige indkøb bør anvendes effektivt til at opnå de overordnede EU-mål om bæredygtig udvikling, og at de fremtidige direktiver om offentlige indkøb derfor skal gøre det muligt at indarbejde bæredygtighedskriterier i hele udbudsprocessen;

Særlige henstillinger vedrørende de fem prioriterede områder

Handel

23. glæder sig over, at Kommissionen i sin meddelelse om "Handel, vækst og udvikling: En skræddersyet handels- og investeringspolitik for de lande, der har størst behov har givet tilsagn om at støtte små producenter og fair, økologiske og etiske handelsinitiativer; beklager dog den manglende tilslutning til at indarbejde Fair Trade-principper i alle EU's politikker;

24. beklager, at Kommissionen offentliggjorde to separate rapporter dels om handel generelt, dels om handel og udvikling, hvilket virkede mod hensigten for så vidt angår sammenhængen i udviklingspolitikken;

25. beklager, at BNP pr. indbygger er gjort til det eneste udvælgelseskriterium i forbindelse med den generelle præferenceordning, da dette kan modvirke EU's udviklingsmål; minder om sin beslutning af 8. juni 2011 om BNP og mere - Måling af fremskridt i en verden i forandring ⁽¹⁾, hvori der henvises til indekset for menneskelig udvikling;

26. minder om den manglende konsekvens, der opstod i forbindelse med de europæiske partnerskabsaftaler, navnlig: a) at der lægges pres på visse lande for at undertegne en aftale, før der er indbyrdes enighed om den præcise ordlyd; b) at Kommissionen har foreslået at slette 18 lande i bilag I til forordningen om markedsadgang og c) at menneskerettighedsspørgsmål ikke behandles tilstrækkeligt under forhandlingerne;

27. mener, at OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder bør indgå som bindende standarder i EU-investeringsaftaler for industri og erhvervsliv, så det sikres, at sådanne aftaler omfatter bestemmelser om åbenhed og bekæmpelse af ulovlige kapitalstrømme sammen med en fuldstændig indberetning om miljømæssige og sociale spørgsmål fra selskabernes side påpeger, at sådanne aftaler bør forbedre regeringers rettigheder og pligter til at regulere økonomiske aktiviteter på følsomme politikområder såsom miljøet og fremme anstændige arbejdsvilkår i den bredere offentlige interesse og fremtidige generationers mere langsigtede interesse;

Landbrugs- og fiskeripolitik

28. beklager, at fordelingen af EU's midler til støtte for handel til de mindst udviklede lande faldt til 16 % i 2010 (1,7 mia. EUR mod 8,7 mia. EUR til lande, der ikke hører blandt de mindst udviklede lande) sammenlignet med 22 % i 2009 ⁽²⁾; opfordrer Kommission til at orientere Europa-Parlamentet om den årlige og/eller flerårige andel af EUF-midlerne, der anvendes som midler til støtte for handel

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0264.

⁽²⁾ Kommissionen, "2012 EU Accountability Report on Financing for Development", 9. juli 2012

Torsdag den 25. oktober 2012

29. foreslår, at Kommissionen sætter ny gang i bæredygtige offentlige licitationer på internationalt niveau, og at situationen efter revisionen af direktiverne om offentlige udbud skal give ordregivende myndigheder det politiske råderum til at træffe informerede udviklingsfremmende valg i forbindelse med licitationer;
30. opfordrer Kommissionen til aktivt i WTO at fremme forslaget fra visse donorer om at indsnævre anvendelsesområdet for handelsstøtteinitiativet for at gøre det mere kontrollerbart, effektivt og fokuseret på centrale elementer i sammenhængen mellem handel og udvikling for at gøre det mere effektivt og sikre donor bistanden;
31. gør opmærksomheden på offentliggørelsen af en revideret strategi for intellektuelle ejendomsrettigheder i forhold til tredjelande, som fra et udviklingsmæssigt synspunkt skulle sikre tilstrækkelig adgang til medicin og give effektive incitamenter til forskning i lægemidler ved at gøre brug af fleksibilitetsmulighederne i TRIPS-aftalen, hvor det er relevant, såsom sundhedskriser og ved at gøre det foreneligt med den parallelle dagsorden for "overkommelig adgang til lægemidler"; understreger også, at forbindelsen til fødevarerikkerhedsdagsordenen er meget vigtig i denne sammenhæng, f.eks. til at sikre beskyttelse af plantesoarter og anerkende betydningen af forskelligartede landbrugssystemer og traditionelle såsædforsyningssystemer;
32. foreslår, at der gennemføres regler om præferencehandel, der styrker overførsel af grøn landbrugsteknologi i WTO og i bilaterale handelsaftaler med udviklingslandene;
33. glæder sig over, at der i 2010 blev etableret en central enhed i teamet for bæredygtig udvikling i Generaldirektoratet for Handel i 2010, som skal koordinere aktiviteterne omkring fair trade, som er et vigtigt eksempel på, hvordan EU's handels- og udviklingspolitik kan gøres mere sammenhængende og til gensidig støtte;
34. påpeger, at fair trade mellem EU og udviklingslandene indebærer, at der betales rimelige priser for udviklingslandenes ressourcer og landbrugsprodukter, dvs. priser, der afspejler de interne og eksterne omkostninger, samtidig med at der skabes sikkerhed for overholdelsen af ILO's grundlæggende rettigheder vedrørende arbejdsvilkår og af internationale standarder for miljøbeskyttelse;
35. gentager sin opfordring til en effektiv løsning på problemet med konfliktminerale og andre ressourcer med forbindelse til konflikter i udviklingslande, der har resulteret i millioner af menneskers død og tvangsforflyttelse;
36. mener, at udviklingslande bør beskytte deres økonomi og foretage selektiv markedsåbning, som det var tilfældet i Europa;
37. opfordrer Kommissionen til yderligere at integrere internationalt aftalte arbejds- og miljønormer i instrumenter som de økonomiske partnerskabsaftaler og frihandelsaftaler;
38. glæder sig over, at EU anerkender de små landbrugs betydning for bekæmpelse af sult og at tilpasningsforanstaltninger prioriteres på fødevarerikkerhedsdagsordenen; understreger, at støtte til kvindelige små landbrugere er særligt relevant;
39. gentager, at udviklings spørgsmål bør integreres i hele processen i forbindelse med beslutningstagningen omkring EU's landbrugspolitik, og opfordrer om nødvendigt til etablering af ledsageforanstaltninger magen til dem, der blev gennemført i forbindelse med sukkerprotokollen;
40. gentager sin opfordring til at foretage regelmæssige og uafhængige vurderinger og evalueringer af EU's landbrugs- og handelspolitikker med særlig fokus på konsekvenserne for lokale og små producenter, som bygges på dokumentation fra regeringer, landbrugsorganisationer, civilsamfundsorganisationer og andre interesserede parter i de udviklingslande, som er EU's handelspartnere;

Torsdag den 25. oktober 2012

41. opfordrer indtrængende EU til at styrke forsyningskæderne mellem EU og AVS-landene og at støtte forsyningskæderne mellem AVS-landene indbyrdes, idet begge markeder har udviklet sig i gensidig afhængighed; foreslår, at anvendelsen af de moderne markedsforvaltningsinstrumenter fremmes i udviklingslandene, såsom gennemsigtighedsbestemmelser, kapacitetsopbygning, tekniske forskrifter eller støtte med hensyn til kontraktforhandling, f.eks. i forbindelse med den fælles EU-Afrika-strategi;

42. foreslår at oprette tværnationale venskabspartnerskaber mellem Natura 2000-områder og lignende landbrugsmiljøområder i udviklingslande med henblik på, a) at give lokale myndigheder, lokale ledere og lokale landbrugssamfund mulighed for at udveksle know-how om forvaltning af sådanne områder for at sikre, at den fremtidige forvaltning er bæredygtig, både økologisk og økonomisk, og praktisk gennemførlig; b) at opbygge kapacitet gennem twinning af den økonomiske bæredygtighed af virksomhedsprocesser på disse områder for at bidrage til bæredygtig fødevarer sikker på disse områder; c) at gennemføre forskning for at bistå med beskyttelse af landbrugsmæssig mangfoldighed og biodiversitet for at sikre langsigtet overlevelse af værdifulde og truede arter og habitater; foreslår også etablering af et tværnationalt venskabscenter til læring og udvikling af know-how mellem Natura 2000-områder og lignende områder i tredjelande;

43. påpeger, at rettidig information om ændringer i standarder, som EU anvender på landbrugsprodukter eller anvendelse af alternative tilsvarende standarder for import er væsentlig for udviklingslande for at lette den langsigtede planlægning og sikre konkurrenceevnen på grundlag af kvalitet;

44. opfordrer Kommissionen til at udvikle en integreret tilgang til ernæring og til at oprette en specifik fond til at få løst problemet med underernæring i udviklingslandene og til at afsætte de nødvendige bevillinger til at gennemføre de grundlæggende foranstaltninger, der kunne forebygge langt den største del af underernæringen, navnlig i den kritiske periode på 1 000 dage mellem undfangelse og to-årsalderen, hvilket omfatter tilskyndelse en optimal praksis med hensyn til ernæring og pleje såsom amning for at undgå forurenede vand, den rette indførelse af varierede fødevarer til spædbørn, tilsætning af vitaminer og mineraler til dagligvarer og vitamintilskud; mener, at en sådan fond vil gøre det muligt at udnytte og sammenlægge midler fra Kommissionen og medlemsstaterne og eventuelt andre donorer og sikre en bedre synlighed af EU's indsats for at redde liv;

45. beklager, at kun omkring 418 mio. EUR eller ca. 3,4 % af Kommissionens samlede budget for udviklingsbistand på 12 mia. EUR om året i øjeblikket går til direkte intervention på ernæringsområdet; mener, at bestræbelserne på at tackle fejlernæring skal være tværfaglige og inddrage mange forskellige aktører i tråd med de berørte landes nationale prioriteringer;

46. er af den opfattelse, at omfanget af EU's marked for fiskeriprodukter og den geografiske spredning i aktiviteter blandt fartøjer, der sejler under EU-flag eller er EU-ejede, pålægger Unionen et stort ansvar for at sikre, at dettes fiskeri er baseret på samme standarder for så vidt angår økologisk og social bæredygtighed og gennemsigtighed i og uden for Unionens farvande; bemærker, at en sådan sammenhæng kræver koordinations både inden for Kommissionen selv og mellem Kommissionen og regeringerne i de enkelte medlemsstater;

47. gentager, at forhandlingerne af fiskeriaftaler for at forbedre sammenhængen i udviklingspolitikken skal baseres på det kontraherende lands prioriteter for en bæredygtig udvikling af dets fiskerisektor; understreger, at betalinger til tredjelande i henhold til fiskeripartnerskabsaftaler skal være forenelige med udviklingsmålene. og at virkningerne af fiskeripartnerskabsaftalerne skal overvåges nøje af EU;

48. mener, at sammenhængen i udviklingspolitikken bør styrkes ved a) at give GD MARE og GD Udvikling fælles ansvar for fiskeripartnerskabsaftalerne; b) ved at anvende relevante principper i FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, EU's forpligtelser vedrørende sammenhæng i udviklingspolitikken og Cotonou-aftalen mellem EU og AVS-landene; c) at indarbejde menneskerettigheds-, korrupsionsbekæmpelses- og ansvarlighedsforpligtelser i alle fiskeripartnerskabsaftalerne og d) at sikre, at fiskeripartnerskabsaftalerne er i overensstemmelse med eller bidrager til fattigdomsbekæmpelse og mål for menneskelig udvikling, der er fastsat i EU's landestrategidokumenter og regionale strategidokumenter;

49. understreger, at enhver adgang til fiskeressourcer i tredjelands farvande skal overholde ikke blot artikel 62 i FN's havretskonvention (UNCLOS), som vedrører overskydende bestande, men også artikel 69 og 70 om inlandsstater og geografisk forfordelte stater rettigheder inden for samme regionale område, idet der tages højde for lokalbefolknings ernæringsmæssige og socioøkonomiske behov;

Torsdag den 25. oktober 2012

50. foreslår, at Kommissionen i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolution om regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) bør gives et klart forhandlingsmandat for alle RFFO'er til at fremme bevarelse af marine ressourcer og et bæredygtigt fiskeri;
51. mener, at alle ordninger til tildeling af fiskerimuligheder til lande inden for regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) skal omfatte udviklingslandes legitime rettigheder til og hensigter om at udvikle deres egen fiskerisektor; understreger, at EU skal modsætte sig indførelse af en ordning for omsættelige fiskekvoteandele i RFFO'er, eftersom de ville bringe afhængige samfunds udkomme og velbefindende i fare i udviklingslande;
52. fastholder, at EU's udviklingspolitik bør gennemføres inden for rammerne af de forpligtelser, der er aftalt i FN og andre internationale kompetente organisationer, og at fiskeriets bidrag til udvikling bør finde sted inden for rammerne af de principper og målsætninger, der er styrende for EU's optræden udadtil og bør bidrage til det primære mål for EU's udviklingspolitik, nemlig at reducere og i sidste ende udrydde fattigdommen i udviklingslandene;
53. mener, at EU bør bidrage til udviklingen på fiskeriområdet ved at støtte princippet om overskudsbestande og andre regler, der er fastsat i FN's havretskonvention, og om efterlevelse af FAO's retningslinjer for ansvarligt fiskeri og FAO-overholdelsesaftalen om bevaring og forvaltning af fiskeressourcer på verdensplan
54. fremhæver, at fiskeripolitikens mål skal gennemføres på grundlag af gennemskuelighed og sammenhæng med andre EU-mål, og at deres virkning på udviklingen skal planlægges, måles og vurderes og regelmæssigt og systematisk underkastes demokratisk kontrol;
55. ønsker at tydeliggøre, at fiskerisamarbejdsaftalerne og de fiskerirelaterede aspekter af udviklingspolitikken og EU's handelsaftaler bør bidrage til at gøre fiskeriet til et socialt, økonomisk og miljømæssigt bæredygtigt erhverv for EU og Unionens partnere;
56. beklager, at en væsentlig del af målene i fiskeripartnerskabsaftalerne ikke er blevet opfyldt; beklager navnlig de ringe resultater, der er opnået inden for videnskabeligt og teknisk samarbejde og assistance til bæredygtig udvikling af fiskerisektoren (og tilknyttede industrier) i udviklingslandene; mener, at disse aspekter kan forbedres gennem sammenhængende politikker og styring af de internationale fiskeriaktiviteter;
57. understreger, at EU skal sikre, at den igangværende reform af den fælles fiskeripolitik integreres i Unionens forpligtelser over for udviklingslandene til at støtte opnåelsen af 2015-målene såvel som den grundlæggende ret til føde, der er anerkendt i verdenserklæringen om menneskerettigheder;
58. opfordrer Kommissionen til at sikre, at dens eksterne tiltag i almindelighed og fiskeripartnerskabsaftalerne i særdeleshed er fremmende for god regeringsførelse og gennemskuelighed, og at der skabes betingelser for, at udviklingslande kan basere deres fiskeripolitikker på de samme retningslinjer og normer for bæredygtighed som den fælles fiskeripolitik, herunder vedtagelse af beslutninger baseret på videnskabelige rapporter og konsekvensundersøgelser og udarbejdelse af flerårige planer, der muliggør en udnyttelsesgrad, som er proportionelt afstemt efter bestandenes maksimale bæredygtige ydeevne; særlig støtte til småfiskeri og akvakulturaktiviteter og til de lokalsamfund, der er afhængige heraf; fremme af selektivt fiskeri, tilpasning af flådekapaciteten til ressourcerne og mere ansvarlige fiskerimetoder; gradvist nedbringelse af og i sidste ende eliminering af udsmid; bestræbelser på at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri; forbedring af sikkerheds- og socialforholdene på arbejdspladsen; beskyttelse af biodiversiteten og miljøet og gennemførelse af foranstaltninger til bekæmpelse af klimaforandringer; højnelse af produktkvalitet og fremme af bedre markedsføring; samt fremme af forskning og innovation til styrkelse af bæredygtighed inden for fiskeri, akvakultur og tilknyttede erhverv;

Torsdag den 25. oktober 2012

59. understreger, at aftalerne og de erhverv, der opstår i forlængelse heraf, bidrager til udviklingen i tredjelande og til deres fremtidige evne til at udnytte egne ressourcer;

60. fastholder på det kraftigste, at EU og medlemsstaterne i deres forhold til tredjelande og deres indsats inden for internationale organisationer skal bidrage til at opbygge udviklingslandenes samfunds og regeringers kapacitet til at udarbejde, føre og overvåge bæredygtige fiskeripolitikker, som øger deres fødevarerikkerhed og bidrager til deres udvikling;

61. slår til lyd for en fælles udarbejdelse af modeller med mål, tiltag og indikatorer, således at der kan føres bedre tilsyn med anvendelsen af midler i et partnerskabsmæssigt regi; understreger, at et sådant tilsyn forudsætter vedtagelse af korrigerende procedurer, som skal samordnes med tredjelandet, hver gang det konstateres, at en af parterne afviger fra målene;

62. glæder sig over, at EU er foregået med et godt eksempel på gennemskuelighed i global sammenhæng ved at have offentliggjort betingelserne for fiskeripartnerskabsaftalerne; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte med denne åbenhed ved at tage hånd om, at evalueringerne af disse aftaler også gøres offentligt tilgængelige og ved at respektere Århus-konventionens principper med henblik på at sætte lokale myndigheder, civilsamfundet og andre interesserede parter i stand til at foretage en konkret og nøjagtig gennemgang af gennemførelsen og indvirkningen af aftalerne;

63. henleder opmærksomheden på betydningen af, at der foreligger gennemsigtige, opdaterede videnskabelige data om samtlige fiskeriaftaler, herunder EU's, og om det samlede fiskeri i hvert enkelt lands farvande; mener, at den videnskabelige evaluering bør gå forud for indgåelsen af aftaler, eller at aftalerne i det mindste bør udnyttes som en lejlighed til at gennemgå dataene;

64. henleder opmærksomheden på problemet med ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri; minder om, at et stort antal fartøjer ikke opgiver deres fangster korrekt, ikke inspiceres og at de data, fartøjerne opgiver, ikke verificeres, samt at det ikke tydeligt angives, hvilke arter der er fanget; mener, at EU kan og skal gøre en mere effektiv indsats for at bidrage til at løse disse problemer; opfordrer indtrængende Kommissionen til i alle dens internationale forbindelser at forfægte princippet om flagstatens ansvar, som er grundlaget for de internationale regler og af grundlæggende betydning for, at forordningen om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri kan gennemføres;

65. anbefaler en bedre sammenknytning af fiskeripartnerskabsaftalerne med de eksisterende instrumenter inden for udviklingspolitik, navnlig EUF, såvel som med betingelserne for udviklingslandenes adgang til EU-markederne;

66. understreger, at fiskerisamarbejde direkte kan gavne de 150 millioner mennesker på vores planet, hvis udkomme afhænger af fiskeri og hertil knyttede aktiviteter.

Klimaændringer og energi

67. gentager, at der bør lægges større vægt på maksimering af synergier mellem EU's klimaændringspolitikker og EU's udviklingsmål, navnlig hvad angår de anvendte redskaber og instrumenter og de sekundære positive virkninger for udviklingen og/eller tilpasningerne til klimaændringerne;

68. understreger, at investeringer i uddannelse i bæredygtig udvikling, herunder bekæmpelse af klimaændringer, er et område, hvor man med udviklingsstøtte kan opnå en lang række mål på én gang, især når den er rettet mod kvinder;

69. mener, at de udfordringer, klimaforandringerne stiller, skal tackles gennem strukturreformer, og opfordrer til en systematisk risikovurdering af klimaforandringerne, der dækker alle aspekter af EU's politiske planlægning og beslutningstagning, herunder handel, landbrug, fødevarerikkerhed osv.; anmoder desuden om, at resultatet af denne vurdering anvendes til at formulere klare og sammenhængende nationale og regionale strategidokumenter samt til udviklingsprogrammer og -projekter;

Torsdag den 25. oktober 2012

70. opfordrer til, at man i forbindelse med politikker og aftaler, der medfører mulig reduktion af eller begrænsning i adgangen til ressourcer til fødevarerproduktion, såsom jord, vand, mobilitet, skal være opmærksom på de særlige behov hos små land- og husdyrbrug, som lider under for konsekvenserne af klimaændringerne;

71. gentager sin opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle landespecifikke og kønsopdelte data, når den planlægger, gennemfører og evaluerer klimaændringspolitikker, -programmer og -projekter, for effektivt at vurdere og tage fat på de forskellige konsekvenser af klimaændringerne for hvert køn og udarbejde retningslinjer for tilpasning til klimaændringerne med beskrivelse af politikker, der kan beskytte kvinderne og sætte dem i stand til at håndtere virkningerne af klimaændringerne;

72. bifalder de forslag, der indgår i Europæisk Rapport om Udvikling 2011/2012 om en integreret og økosystembaseret forvaltning af vand, energi og jord, idet disse tre ressourcer er afgørende for udviklingen; opfordrer Kommissionen til at følge op på de forslag, der fremsættes i rapporten; påpeger især, at der er væsentlige forvaltningsmæssige huller i EU og internationalt; understreger endvidere nødvendigheden af en ændring i retning af mere bæredygtighed i forbrugs- og produktionsmønstre i selve EU;

73. foreslår, at EU i udviklingslandene bør arbejde for at fremme investeringer, innovative tilgange og høje standarder for virksomhedspraksis i den inklusive og bæredygtige anvendelse af vand, energi og jord foreslår også, at den vægt, der lægges på bæredygtig energi og bæredygtigt landbrug i "dagsordenen for forandring", bør suppleres med tiltag på vandområdet;

74. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre rapporten om biobrændstoffers sociale bæredygtighed inden udgangen af 2012 og at høre de berørte samfund og lokale ngo'er på forhånd; påpeger, at dette er en mulighed for at foreslå en passende metodologi og dække alle de konsekvenser, som målene for europæiske biobrændstoffer har for fødevarer sikkerheden, jordrettigheder og andre udviklingsspørgsmål; minder om, at Kommissionens overvågning og rapportering i henhold til direktivforslaget giver mulighed for om nødvendigt at foreslå korrigerende tiltag på grundlag af de indhøstede erfaringer;

75. understreger betydningen af at garantere, at importeret bioenergi produceres på grundlag af acceptable standarder med hensyn til arbejdsmiljø og arbejdsvilkår og med respekt for lokalsamfundene;

76. opfordrer til yderligere udvikling af anden- og tredjegerationsbioenergi fra biomassebiprodukter, affald og restprodukter;

77. opfordrer Kommissionen til at tage målet på 10 % for biobrændsel fra vedvarende energikilder i 2020, som er indeholdt i direktivet om vedvarende energi, op til overvejelse, medmindre der anvendes strenge bæredygtighedskriterier;

78. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte en betydelig del af auktionsindtægterne fra EU's emissions-handelsordning til aktiviteter i forbindelse med klimaændringer i udviklingslande fra 2013;

79. opfordrer Kommissionen til at foreslå en passende metode, der er tilpasset sammenhængen i udviklingspolitikken, til beregning af indvirkningen af indirekte ændringer i arealanvendelsen, idet en sådan metode skulle have været udarbejdet ved udgangen af 2010;

Sikkerhed

80. understreger, at gennemgangen af EU's våbeneksport, der skal foretages i 2012, skal baseres på udførlige oplysninger for at være i overensstemmelse med udviklingsmålene; påpeger, at offentliggørelsen af Rådets trettende årsberetning om kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr satte spørgsmålstegn ved de indgivne oplysningers pålidelighed og anvendelighed;

Torsdag den 25. oktober 2012

81. gør opmærksom på EU's tilsagn vedrørende demokrati og menneskerettigheder og betingelser som f.eks. dem, der er nedfældet i "mere for mere"-tilgangen vedrørende EU's umiddelbare naboskabspolitik; understreger, at deres relevans kun kan sikres, når intet andet politikområde eller samspil med partnerlande modarbejder initiativer, der er gennemført for at styrke menneskerettigheder, menneskers sikkerhed og demokratiet i partnerlandene;

82. minder om, at våbeneksport er et mellemstatsligt spørgsmål og at der i den forbindelse skal tages hensyn til sammenhæng i udviklingspolitikken; konkluderer, at det kan være vanskeligt at beslutte, om man skal godkende våbeneksport til udviklingslande i relation til kriteriet om "bæredygtig udvikling", dvs. kriterium 8 i EU's konsoliderede og de nationale kriterier for våbeneksport, i betragtning af at andre politiske hensyn kan tilsidesætte anvendelsen af dette kriterium; henstiller, at medlemsstaterne fremlægger en fuldstændig beskrivelse af den metodologi, der anvendes i relation til dette kriterium;

83. anerkender sammenhængen mellem udvikling, demokrati, menneskerettigheder, god regeringsførelse og sikkerhed, som der skal tages hensyn til under enhver drøftelse af sammenhæng i udviklingspolitikken;

84. mener, at begreberne menneskers sikkerhed og udvikling bør anses for væsentlige i sammenhængen mellem udvikling og sikkerhed, da de har individet som et centralt princip;

85. påpeger, at koordineringen af fredsopbygning, humanitær bistand og udviklingsaktiviteter i postkonfliktsituationer bør forbedres i overensstemmelse med de strategiske rammer for "sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling" (LRRD) for at respektere principperne for sammenhæng i udviklingspolitikken og menneskers sikkerhed, idet sidstnævnte stadig undervurderes; minder Kommissionen om, at Rådet opfordrede den til at udarbejde en EU-handlingsplan om konfliktsituationer og usikre situationer i 2009, og at EU godkendte den nye aftale om indsats i svage stater, der blev vedtaget på det fjerde forum på højt plan for bistandseffektivitet i Busan;

86. understreger, at det, da Rådets Gruppe vedrørende Eksport af Konventionelle Våben er hovedansvarlig for EU's adfærdskodeks om våbeneksport, er tvingende nødvendigt, at der tages hensyn til udviklingsmålene i dette forum; opfordrer endvidere Rådet til at gøre EU-adfærdskodeksen for våbeneksport retligt bindende;

Migration

87. understreger, at "hjerneflugt" kan skabe alvorlige problemer i udviklingslandene, særligt i sundhedssektoren; anerkender, at hjerneflugten, der rammer udviklingslandene, er resultatet af en kombination af strukturelle årsager og push-pull-effekten; anmoder derfor Kommissionen om at overvåge Blue Card-systemets indvirkning på udviklingslandene og i givet fald træffe korrigerende foranstaltninger; anmoder også Kommissionen om at fremme anvendelsen af "WHO-adfærdskodeksen" vedrørende den internationale rekruttering af sundhedspersonale både i den offentlige og private sektor;

88. understreger, at det skal garanteres, at mobilitetspartnerskaber er i overensstemmelse med de internationale juridiske menneskerettighedsrammer; anmoder EU om at forhindre, at udviklingsbistand gøres afhængig af en reduktion af migration både i EU's og medlemsstaternes bilaterale og multilaterale forhandlinger;

89. kræver, at den eksterne dimension i asyl- og migrationsfonden er i fuld overensstemmelse med de eksterne bistandsinstrumenter og EU's udviklingsmål; foreslår, at der træffes foranstaltninger til at hindre medlemsstaterne i at bruge denne dimension af finansieringen til blot at begrænse migration fra udviklingslande;

90. støtter en tilgang til EU's migrationspolitik, der er centreret omkring indvandrere og baseret på menneskerettigheder med henblik på at gøre det muligt for EU's medlemsstater og partnerlande at respektere, beskytte og opfylde alle indvandreres menneskerettigheder og gøre det muligt for indvandrere at gøre krav på deres rettigheder under hele migrationsprocessen; understreger, at tilgange, der er baseret på menneskerettigheder og centreret omkring indvandrere, vil bidrage til en korrekt analyse af de grundlæggende årsager til tvungen migration, navnlig konflikter, klimaændringer, arbejdsløshed og fattigdom, og sikre, at EU reagerer hensigtsmæssigt herpå i overensstemmelse med sammenhængen i udviklingspolitikken;

Torsdag den 25. oktober 2012

91. påpeger, at det er hensigtsmæssigt at inddrage indvandrere og indvandrere, der er vendt tilbage til hjemlandet, som udviklingsagenter, idet sidstnævnte gruppe især er relevant i forbindelse med den europæiske finanskrise;
92. understreger behovet for yderligere at forklare parametrene for komplementaritet og iværksætte en sammenhængende og integreret institutionaliseret dialog med henblik på at planlægge og forvalte eksterne og interne midler og håndtere migrationsrelaterede spørgsmål fra et perspektiv om sammenhæng i udviklingspolitikken og menneskerettighederne;
93. opfordrer Kommissionen og AVS-landene til under den løbende revision af i AVS-EU-aftalen i artikel 13 at indføre principperne om cirkulær migration og lettelsen heraf ved at udstede cirkulære visa; betoner, at denne artikel understreger respekten for menneskerettighederne og ligebehandling af statsborgere fra AVS-landene, men at værdien af disse principper i alvorlig grad undergraves af de bilaterale tilbage-tagelsesaftaler med transitlande, som alt i alt indebærer, at EU har udflaget forvaltningen af migrationsstrømmene, og som ikke giver nogen garanti for respekt for migranternes rettigheder og kan føre til kaskadetilbagetager, som kan bringe de pågældendes liv og sikkerhed i fare;
94. bekræfter vigtigheden af samfinansiering af ikke-statslige organisationer, da det tilskynder støttemodtagere til større ansvarlighed og øget effektivitet i udviklingen og øger de involverede parter samarbejdsvilje, hvilket anbefales i Istanbul-principperne ⁽¹⁾;

Andre emner

95. henstiller til, at betydningen af de overordnede rammer for god forvaltningspraksis og respekt for menneskerettighederne og disses rolle som katalysator for udviklingen i partnerlandene understreges i alle politiske dialoger, uanset de fem centrale spørgsmål, der lægges til grund for vurdering af sammenhængen i udviklingspolitikken;
96. foreslår at begrebet "bistandseffektivitet" suppleres begrebet med "udviklingseffektivitet", da sidstnævnte begreb er mere velegnet til at vurdere sammenhængen i udviklingspolitikken og mere praktisk til at uddybe dialogen med BRICS-landene om udviklingspolitik;
97. gør opmærksom på den tværgående karakter af programmer for god forvaltningspraksis i udviklingslande og opfordrer til, at Kommissionen gør en yderligere indsats i den henseende; henviser til behovet for bedre global forvaltningspraksis i den nuværende periode med mange kriser, hvilket er afgørende for at opnå global udvikling; beklager, at slutdokumentet fra FN's Rio+20-konference mangler forpligtelsen vedrørende ressourcebevarelse, tilpasnings- og afbødningsforanstaltninger til klimændringerne og økonomisk bæredygtighed, som EU havde opfordret til; opfordrer alligevel EU til fortsat aktivt at deltage i udformningen af målene om bæredygtig udvikling og virkeliggøre dem inden 2015;
98. støtter Kommissionens forslag om at skabe en fuldstændig oversigt over omkostninger til politikker, der ikke er i overensstemmelse med princippet om en sammenhængende udviklingspolitik, og over de fordele eller win-win-situationer, der er skabt ved politikker, der er tilpasset dette princip, idet en sådan oversigt kan anvendes til yderligere oplysningsaktiviteter og uddannelse og som grundlag for drøftelse med europæiske borgere og andre berørte interesserede parter for at overvinde de stadig fremherskende misforståelser med hensyn til omkostningerne og fordelene ved sammenhæng i udviklingspolitikken; påpeger, at en sådan analyse ville være særligt nyttig for området migration, hvor EU bør understrege forbindelserne mellem migration og udviklingspolitikker og hele tiden orientere befolkningen om fordelene ved disse forbindelser, og bæredygtig energi;
99. opfordrer Kommissionen og Rådet til at udvikle en langsigtet europæisk strategi på tværs af sektorer for undervisning i udvikling, bevidstgørelse og aktivt globalt medborgerskab;

⁽¹⁾ Istanbulprincipperne, som vedtaget på Open Forum's Global Assembly i Istanbul, 28.-30. september 2010.

Torsdag den 25. oktober 2012

100. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde eller styrke nationale strategier for undervisning i udvikling og programmer for undervisning i bæredygtig udvikling og til at inddrage sammenhæng i udviklingspolitikken i de respektive læseplaner;

101. påpeger, at det igangværende initiativ med direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) kan yde et værdifuldt bidrag til opfyldelsen af de overordnede mål for EU's udviklingssamarbejde ved at indføre strenge positionslofter og snævre rammer for undtagelser fra MiFID og ved at styrke myndighedernes beføjelse til at intervenere i forbindelse med bestemte produkter eller aktiviteter;

102. gentager, at EU-Udenrigstjenesten og Generaldirektoratet for Udvikling og Samarbejde af hensyn til åbenhed og kontrol bør overvåge, hvordan ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten virker i praksis og forbedre den, så der undgås overlapninger og sikres synergier;

103. henviser til, at EU-Udenrigstjenesten har forelagt begrebet "EU-handling" for at øge synligheden af EU's indsats, mener, at dette gør endnu vigtigere at sikre sammenhæng i udviklingspolitikken, idet enhver negativ konsekvens i endnu højere grad vil blive tilskrevet EU; opfordrer også Kommissionen til at sikre, at dette begreb ikke er i strid med andre mål i udviklingspolitikken, som de er formuleret af EU, navnlig målene om ejerskab og politisk råderum for udviklingslande;

104. foreslår, at EU-delegationerne i overensstemmelse med Cotonou-aftalen og referencedokumentet om "At lade ikke-statslige aktører indgå i nye bistandsmetoder" ⁽¹⁾ bør foretage en omfattende kortlægning af ngo'er, civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder, der er relevante for deres arbejde i det pågældende land, navnlig af lokale og lokalsamfundsbaserede organisationer;

105. gentager, at udnævnelsen af en fast ordfører for sammenhæng i udviklingspolitikken fra AVS-landene i Den Blandede Parlamentariske Forsamling ville lette koordineringen med og arbejdet, der udføres af Europa-Parlamentets faste ordfører om sammenhæng i udviklingspolitikken og de relevante tjenestegrene i Kommissionen og Rådet, og bidrage til at fjerne hindringer for sammenhæng i udviklingspolitikken i udviklingslandene selv;

106. minder om, at Kommissionen i sin meddelelse fra juni 2011 vedrørende den flerårige finansielle ramme foreslog at udvide kontrolbeføjelserne i forbindelse med EUF til Europa-Parlamentet; beklager, at dette forslag ikke fremgår af lovgivningsforslaget om den 11. EUF;

107. understreger, at de internationale rammer for udviklingssamarbejde efter 2015 bør gå ud over en traditionel fortolkning af udviklingssamarbejde for at give mere omfattende foranstaltninger over for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling, anvende sammenhængen i udviklingssamarbejdet som en vigtig løftestang for udvikling, og fremme rettighedsbaserede metoder; påpeger, at sådanne rammer bør gå ud over den nuværende opfattelse af offentlig indgriben og bistand og omfatte alle lande (udviklede lande, udviklingslande, vækstlande) og alle aktører (traditionelle og nye donorer, regeringer og lokale myndigheder i udviklingslande og udviklede lande, den private sektor, ngo'er, arbejdsmarkedets parter osv.) i en sammenhængende og integrerende proces;

108. glæder sig over, at den sociale klausul, der er fastsat i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, gælder både inden for og uden for EU's grænser;

109. understreger, at det er nødvendigt at sikre, at de sociale bestemmelser i EU's handelsaftaler gennemføres og kontrolleres behørigt; anser det for nødvendigt at sikre, at der findes mekanismer til revision og håndhævelse;

⁽¹⁾ Serien værktøjer og metoder, referencedokument nr. 12: Engaging Non-State Actors in New Aid Modalities for Better Development Outcomes and Governance.

Torsdag den 25. oktober 2012

110. opfordrer Kommissionen til at medtage bindende bestemmelser om sociale og arbejdsmarkeds-mæssige standarder og om målsætningen om fuld og produktiv beskæftigelse, under hensyntagen til ligestilling mellem mænd og kvinder og unge, anstændigt arbejde, overholdelse af arbejdstagernes - herunder vandrende arbejdstageres - rettigheder og ligebehandling af mænd og kvinder i alle EU's handelsaftaler;

111. understreger behovet for at støtte og udbrede overenskomstforhandlinger som et redskab til nedbringelse af ulighederne på arbejdsmarkedet med henblik på at sikre anstændigt arbejde og anstændige lønninger, forhindre social dumping og sort arbejde og sikre retfærdig konkurrence;

112. understreger nødvendigheden af at overholde vilkårene i arbejdskontrakter, og af at sikre, at det arbejde, der udføres af unge og kvinder, ikke indebærer nogen form for udnyttelse, herunder seksuel udnyttelse, tvangsarbejde eller -tjenester, slaveri eller praksis, der kan sidestilles med slaveri;

113. understreger betydningen af virksomhedernes forpligtelser med hensyn til socialt ansvar og af at anvende sociale standarder, som er mere ambitiøse end de nuværende vedtægtsmæssige bestemmelser, herunder muligheden for at udvikle og opnå en benævnelse, som f.eks. et "socialt mærke"; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i en omhyggelig overvågning af gennemførelsen og i at sikre retshåndhævelsen af disse forpligtelser;

114. understreger betydningen af at indføre kontaktpunkter for sammenhæng i udviklingspolitikken, også i udviklingslandene, for at forbedre udvekslingen af oplysninger, bl.a. om emner, som ligger uden for EU's kompetence, f.eks. socialt inkluderende brug af afgifter på naturressourcer eller skatter og pengeoverførsler, og konsekvenserne af den såkaldte "hjerneflugt" for oprindelseslandene; opfordrer Kommissionen til at inddrage social- og arbejdsmarkedspolitikken i EU-Udenrigstjenestens arbejde; mener, at det er afgørende også for mellemlandene, at de afsætter en stigende andel af deres indtægter til sociale formål, navnlig ved at udvikle beskætningsystemer og social sikring;

115. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være mere opmærksomme på indvandreres, navnlig kvinders og børns, deltagelse og integration i modtagerlandene og på muligheden for at overføre sociale rettigheder;

116. opfordrer Kommissionen til at indlede en social dialog med ikke-EU-landes arbejdstagerorganisationer og fagforeninger vedrørende gennemførelsen af sociale standarder i deres respektive lande og til at sikre en mere passende faglig bistand til gennemførelse af socialpolitik og skattepolitik.

117. anmoder Kommissionen om at overveje at forhøje sin støtte til kulturrelaterede programmer eller samarbejdsprojekter med partnere fra udviklingslande på grund af deres tværgående karakter vedrørende EU's udviklingsmål;

118. fremhæver, at planlægningen af tilvejebringelse af grundlæggende tjenesteydelser såsom grunduddannelse skal fokusere mere konsekvent på de særlige kendetegn hos særligt marginaliserede grupper, som gør tilvejebringelsen mere vanskelig og begrænser gruppernes evne til drage fordel af, hvad der er til rådighed;

119. understreger det presserende behov for at ændre den humanitære tankegang og erkende den vigtige rolle, som uddannelse spiller, navnlig uddannelse under konfliktrelaterede nødsituationer og i tiden umiddelbart derefter; beklager, at uddannelse stadig er et af de mest underfinansierede områder af humanitær bistand;

120. anmoder Kommissionen om at overveje den tværgående karakter af informations- og kommunikationsteknologi i udviklingspolitikker, navnlig den positive indflydelse, den kan have på uddannelsessystemet, og understreger, at intellektuelle ejendomsrettigheder, teknologioverførsel og lokal kapacitetsopbygning kræver særlig opmærksomhed i den sammenhæng;

Torsdag den 25. oktober 2012

121. påpeger, at der bør skelnes mellem egentlige banktransaktioner med mobiltelefon (mobile bankforretninger) og simple pengeoverførsler med mobiltelefon (m-betalinger), og at der er nødvendigt at forlige behovet for at regulere internationale pengetransaktioner (f.eks. for at forebygge hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme) med fremme af billig adgang til penge for fattige gennem brug af mobiltelefoner; foreslår, at det ville være nyttigt at indsamle eksisterende bedste praksis til at håndtere disse udfordringer;

122. beklager, at budgetstøtteordninger stadig er kendetegnet ved mangel på borgertilsyn og parlamentarisk tilsyn med aftaler og gennemførelsen af og tilsynet med dem;

123. gentager, at budgetstøtte, mens den bør være i overensstemmelse med bestræbelserne på fremme af demokratisk regeringsførelse, styrkelse af udviklingslandes egne økonomiske ressourcer, bekæmpelse af korruption og ansvarlighed i forbindelse med offentlige udgifter, hovedsageligt bør fokusere på fattigdomsbekæmpelse;

124. gentager, at EU's bestræbelser på at sikre sig adgang til råvarer fra udviklingslande ikke må underminere lokal udvikling og fattigdomsbekæmpelse men skal støtte udviklingslandene i deres indsats for at omsætte deres velstand fra mineraler til reel udvikling; understreger også, at EU bør støtte god regeringsførelse, processer der skaber merværdi og finansiel gennemsigthed i regeringer og erhvervsvirksomheder, således at lokale minedriftssektorer kan fungere som katalysatorer for udviklingen;

125. understreger, at finansiel gennemsigthed er afgørende for at øge skatteprovenuet og bekæmpe skatteunddragelse; insisterer på, at den igangværende reform af EU's direktiver om regnskaber og åbenhed bør omfatte et krav om, at børsnoterede og store private udvindings- og tømmervirksomheder skal offentliggøre de beløb, som de betaler til regeringen for de enkelte projekter, med rapporteringstærskler, der afspejler, hvor omfattende betalingerne er ud fra fattige lokalsamfund synspunkt;

126. mener, at visse former for bistand, mens der er grænser for, hvad der kan opnås med donorbistand, hvad angår styrkelse af national ansvarlighed, kan gøre en forskel, fra "ikke at skade" til faktisk at styrke eksisterende nationale ansvarlighedssystemer, f.eks. ved at inddrage lokale civilsamfundsorganisationer og parlamenter i udviklingslandene i forbindelse med strategier for hele sektorer;

127. beklager, at den verdensomspændende bistand og indsats på sundhedsområdet hælder til højprofilerede begivenheder som f.eks. tsunamien i Asien samt til nogle højprofilerede smitsomme sygdomme (som hiv/aids), mens ikke-smitsomme sygdomme tegner sig for 63 % af alle dødsfald i hele verden, og kvæstelser tegner sig for 17 % af den globale sygelighed, mens kvinder og børn dør på grund af manglende grundlæggende sundhedspleje under graviditet og fødsel og i spædbarnsalderen;

128. understreger, at det i overensstemmelse med sit ansvar for at beskytte kliniske forsøgspersoners rettigheder i udviklingslandene og at beskytte EU-borgerenes sundhed kan udøve sin ret til at indlede undersøgelser; foreslår overvågning af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) i forbindelse med visse spørgsmål, f.eks. agenturets indsats for at afdække den praktiske anvendelse af etiske standarder på kliniske forsøg, og sikring af, at EMA bestræber sig på, at de ansvarlige myndigheder harmoniserer anvendelsen af etiske standarder;

129. anmoder Kommissionen om at støtte lokale civilsamfundsgrupper, navnlig kvindegrupper og grupper, der beskæftiger sig med ligestillingsproblemer, gennem tilgængelig finansiering og kapacitetsopbygning, for at de kan opfylde deres rolle som aktører for effektiv udvikling og vogtere af fred og god regeringsførelse, navnlig i forbindelse med usikre situationer og konfliktsituationer;

Torsdag den 25. oktober 2012

130. glæder sig over EU's handlingsplan for ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders position i udviklingen og opfordrer til overvågning og gennemførelse af integrering af kønsaspektet i EU-finansierede projekter på nationalt plan; opfordrer EU's højtstående repræsentant til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at give EU-delegationernes personale tilstrækkelig og effektiv uddannelse vedrørende en kønsspecifik tilgang til fredsbevaring, konfliktforebyggelse og fredsopbygning;

131. støtter Kommissionens aktive indsats både på det politiske plan og gennem dens forskellige finansieringsinstrumenter og budgetstøtteordninger, der har til formål at styrke dens indsats for at fremme kvinders indflydelse, især ved at integrere kvinders prioriteter og behov på de vigtigste områder, der er omfattet af den sammenhængende udviklingspolitik;

132. understreger nødvendigheden af at råde over ajourførte og pålidelige statistiske data og registrere årsagerne til mødredødelighed i overensstemmelse med WHO's ICD's koder for mødredødelighed, som landene kan anvende til at forbedre kortlægningen og vurderingen af årsagerne til mødredødelighed;

133. bekræfter erklæring A (2010) 21584 fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU;

134. opfordrer til, at der i forbindelse med sammenhæng i udviklingspolitikken sikres opbakning bag en participativ tilgang, der fremmer indflydelsen og selvbestemmelsen hos den lokale befolkning, og først og fremmest hos kvinder;

135. bekræfter betydningen af at tage hensyn til kvinderne, ikke blot som en udsat del af befolkningen, men også som aktive facilitatorer i udviklingspolitikken; anfører i denne forbindelse, at kvinder er ansvarlige for 80 % af landbruget i Afrika, selv om de stadig sjældent har mulighed for at eje den jord, de dyrker; opfordrer derfor til, at landbrugs- og fiskeripolitikken ikke kun skal integreres i den sammenhængende udviklingspolitik på grund af deres indflydelse på udviklingen, men at de også skal vurderes i forhold til deres forskellige indvirkninger på henholdsvis mænd og kvinder;

136. understreger betydningen af at tage hensyn til de dårligst stillede og mest sårbare grupper, især kvinder og piger, og af at have opmærksomheden særligt henledt på dem for at hindre en yderligere stigning i uligheden; påpeger, at erfaringerne har vist, at "neutrale" foranstaltninger befæster den eksisterende magtstruktur, og det er vigtigt at gennemføre positive, informerede og systematiske foranstaltninger, som forbedrer kvinders situation for således at sikre, at disse foranstaltninger gavner de dårligst stillede;

137. understreger, at der ikke er tilstrækkeligt, at politikken til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder opføres som en særskilt budgetpost uden for rammerne af udviklingspolitikken, men at den også skal betragtes som et tværgående emne, da hver politik, som har indflydelse på samfundet, påvirker kvinder og mænd forskelligt som følge af fastholdelsen af kønsspecifikke roller i samfundet og det faktum, at den sammenhængende udviklingspolitik omfatter praktisk midler til undgåelse af, at negative følgevirkninger påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder i en uheldig retning;

138. understreger behovet for at indarbejder en samlet tilgang i den sammenhængende udviklingspolitik, som rækker ud over familien og de nærmeste miljø og tager fat på forholdet mellem kønnene; påpeger, at denne tværgående tilgang til kønsaspektet bør indarbejdes i alle udviklingsprojekter og i alle samfundsanalyser; understreger, at tilgangen ikke kun skal anvendes i alle sektorer, men også på alle politiske, økonomiske, sociale, miljømæssige, kulturelle områder m.fl.; henviser til, at en sådan tilgang, som systematisk tager hensyn til kvinders situation og rolle samfundet samt kønsaspekter, er mere omfattende, humanistisk og demokratisk end en tilgang, hvor kvinderne behandles særskilt; påpeger, at den undgår at marginalisere kvinder i "kvindeprojekter" eller i projekter, som øger kvinders arbejdsbyrde eller ansvar uden at give dem mere indflydelse eller øge deres kontrol over de fordele, de pågældende projekter genererer;

139. bekræfter, at udviklingspolitikernes og følgelig den sammenhængende udviklingspolitikkes succes ikke udelukkende kan måles på generelle indikatorer, som allerede har vist deres begrænsninger, som f.eks. udviklingen i BNP pr. indbygger, og at andre indikatorer som dem, der har med ligestilling mellem mænd og kvinder at gøre, kunne give et mere fuldstændigt billede af udviklingspolitikernes samlede effekt; henviser til, at der derfor lokalt bør indsamles kønsspecifikke data, så den sammenhængende udviklingspolitik kan evalueres og effekten af den forbedres;

Torsdag den 25. oktober 2012

140. understreger kvindernes rolle i at få størst mulig udbytte af udviklingspolitikkerne gennem deres deltagelse i udførelsen og gennemførelsen af sådanne politikker, hvorved det sikres, at der under de politiske og økonomiske forhandlinger tages hensyn til kvindernes interesser, og at der skabes en god cirkel, hvor kvinder er drivkraften bag udviklingspolitikker, som til gengæld etablerer strukturer, som styrker kvindernes indflydelse; fremhæver betydningen af at støtte civilsamfundsorganisationer og grupper, som påtager sig opgaven at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvindernes indflydelse;

141. anfører, at kvinder spiller en central rolle i udviklingen, da de i kraft af deres rolle som mødre og omsorgspersoner for børn og andre afhængige medlemmer i familien påtager sig ansvaret for familiens generelle velbefindende; påpeger, at kvinder f.eks. spiller en afgørende rolle inden for ernæring og fødevarerikthed, særligt i forbindelse med subsistenslandbrug;

142. understreger, at kvindernes situation i mange tilfælde forværres mere end mændenes situation i både relativ og absolut forstand; henviser til, at der har været en stigning i fattigdommen i løbet af de sidste 20 år, og at det primært har ramt kvinder;

143. understreger, at den vigtige rolle, som kvinder spiller i udviklingspolitikken og udviklingssamarbejder, nyder stor anerkendelse, men at statistikker og de kvantitative data, som helt specifikt vedrører kvinder, stadig er utilstrækkelige og ikke afspejler kvindernes situation i udviklingslandene, særligt på områder som sundhed, uddannelse, forebyggelse og imødekomme af basale behov; påpeger, at det derfor skal sikres, at man i alle målsætninger om sammenhæng i udviklingspolitikken og i alle analyser og vurderinger opdeler kvantitative data i køn, og at der medtages kønsspecifikke indikatorer, for at der kan tages hensyn til kvindernes faktiske levevilkår;

144. anfører, at alle børn uanset køn har ret til liv, overlevelse og udvikling, og bekræfter, at piger har samme status som drengebørn i henhold til FN's konvention om barnets rettigheder; opfordrer EU-delegationerne i udviklingslandene til at samarbejde med regeringerne i disse lande for at sikre, at piger har samme rettigheder uden forskelsbehandling, bl.a. ved at kræve registrering af alle børn umiddelbart efter fødslen, ved at give piger og drenge lige ret til uddannelse og skolegang, ved at bekæmpe stereotyper og sætte en stopper for uetisk og diskriminerende praksis, som f.eks. prænatal kønsseleksion, abort af pigefostre, drab på pigebørn, tidlige tvangsægteskaber, kvindelig kønslæstelse og navnlig børneprostitution og sexturisme; bekræfter sin beslutning af 5. juli 2012 om skandalen om tvungen abort i Kina ⁽¹⁾;

145. understreger nødvendigheden af at respektere pigers ret til at udtrykke en mening og til at blive hørt om emner, der påvirker deres sundhed og menneskelige værdighed, og fremhæver, at barnets tarv skal komme i første række; fremhæver alle børns og især pigers behov for at vokse op i et familiemiljø, der er kendetegnet af fred, værdighed, tolerance, frihed, ikke-diskrimination, ligestilling og solidaritet; opfordrer til en streng gennemførelse af Genève-erklæringen om børn og af Beijing-erklæringen om kvinder

146. minder om, at EU og medlemsstaterne skal tage hensyn til de rettigheder og pligter, som forældre, værger eller andre personer med juridisk ansvar for barnet har, når det behandler børns rettigheder inden for rammerne af udviklingsbistanden; opfordrer de kompetente institutioner til at være særligt opmærksomme på forholdet mellem forældre og børn, f.eks. gennem programmer, der indeholder konkrete foranstaltninger, der er skræddersyede til de nationale behov, og som stræber efter at yde maksimal og optimal støtte til forældre eller værger i opfyldelsen af deres pligter som forældre, med henblik på at forhindre opløsning af familier, børnemishandling og tvangsfjernelser med overførsel til sociale institutioner som en konsekvens af stor fattigdom, eller sikre, at sådanne foranstaltninger kun kommer i betragtning som allersidste udvej;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0301.

Torsdag den 25. oktober 2012

147. henviser til, at der i forbindelse med gennemførelsen af det forbud, som blev vedtaget på den internationale konference om befolkning og udvikling i Kairo (ICPD), mod tvang eller obligatoriske krav i forbindelse med reproduktiv sundhed, af for juridisk bindende internationale menneskerettighedsinstrumenter, af EU's regelværk og som følge af EU's beføjelser på dette område ikke bør ydes nogen form for EU-bistand til autoriteter, organisationer eller noget programmer, som fremmer, støtter eller bidrager til udførelsen af handlinger, der involverer menneskerettighedskrænkelser som tvangsabort, tvangssterilisation af kvinder og mænd, kønsbestemmelse af fostre med henblik på prænatal kønsselektion eller barnemord, særligt hvor sådanne handlinger foretages på basis af prioriteringer ud fra psykisk, socialt, økonomisk eller retsligt pres; opfordrer Kommissionen til at forelægge en beretning om gennemførelsen af EU's eksterne bistand, der vedrører dette program;

148. udtrykker stor bekymring over den udbredte kønsbaserede vold i verden og særligt i udviklingslandene, navnlig seksuel vold, udnyttelse og kvindemord; understreger, at respekt for kvinders rettigheder, herunder deres seksuelle og reproduktive rettigheder, og beskyttelse af deres menneskelige værdighed er af afgørende betydning for at forebygge og bekæmpe kønsbaseret vold, for at yde beskyttelse og nødvendig behandling af ofre og for at straffe gerningsmændene; opfordrer Kommissionen til at gøre bekæmpelse af straffrihed for gerningsmændene til denne form for vold et af de vigtigste indsatsområder for udviklingsbistandspolitikken.

149. påpeger, at kvinder ofte diskrimineres, hvad angår anerkendelse af deres kamp for fred, og at kvinder som følge af deres køn påføres ekstreme lidelser i lande, der er i krig; fastholder, at disse handlinger, herunder soldaters voldtægt af piger, tvunget prostitution, tvangsbefrugtning af kvinder, sexslaveri, voldtægt og seksuel chikane og samtykkende bortførelse (via forførelse) er forbrydelser, som ikke må ignoreres; understreger, at EU skal behandle dem som grundlæggende problemer, som der skal tages hensyn til;

150. påpeger, at der skal lægges særlig vægt på undervisning af begge køn i ligestilling for gradvist at ændre samfundenes holdninger og stereotyper i forhold til ligestilling mellem mænd og kvinder;

151. henviser til, at alle bistandsforanstaltninger skal tilgodese de særlige aspekter ved krise- eller nødsituationer og lande eller situationer, hvor der er alvorlige problemer med grundlæggende frihedsrettigheder, hvor menneskers sikkerhed er mest truet, eller hvor menneskerettighedsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere arbejder under de vanskeligste vilkår; påpeger, at opmærksomheden særlig skal være rettet mod situationer, hvor kvinder udsættes for fysisk og psykisk vold;

152. understreger betydningen af at fremme kvinders menneskerettigheder og at integrere ligestilling på det civile, politiske, sociale, økonomiske og kulturelle område og i den nationale lovgivning;

153. understreger betydningen af at styrke kvinders rolle med hensyn til at fremme menneskerettigheder og demokratiske reformer ved at støtte konfliktforebyggelse og ved at konsolidere politisk deltagelse og repræsentation;

*

* *

154. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
